

Cum pot să susțin lucrarea internațională de misiune?

Mark Collins

Întrebări despre biserică

Recomandări pentru Seria „Întrebări despre Biserică”

„Creștinii sunt presați de întrebări foarte reale. Ce spune Scriptura despre structura unei biserici, despre închinare, despre organizarea lucrării și despre definierea conducerii biblice a bisericii? Acestea sunt doar câteva din întrebările la care cărțile din această nouă serie de la 9Marks vine cu răspunsuri clare, atent formulate și convingătoare. Sunt foarte recunoscător pentru această lucrare și pentru influența ei incredibil de sănătoasă în atât de multe biserici credincioase. Vă recomand această serie de cărți cu toată căldura”. - **R. Albert Mohler Jr.**, președinte, The Southern Baptist Theological Seminary

„Întrebările sincere merită să capete răspunsuri bine gândite. Dacă nu ești sigur de unde să începi în găsirea răspunsurilor la aceste întrebări, această serie îți poate sluji ca un punct de lansare în oceanul de întrebări pe această temă. Aceste scurte cărți vin cu răspunsuri convingătoare, la obiect, și sunt excelente pentru a fi citite împreună cu un prieten sau cu o sută de prieteni”. - **Gloria Furman**, autoarea cărților *Missional Motherhood* și *The Pastor's Wife*

„Ca păstor, mi se pun foarte multe întrebări. Sunt abordat de necredincioși care caută să înțeleagă Evanghelia, de noi credincioși care sunt nesiguri legat de următorii pași pe care să îi facă, și de credincioșii care se maturizează și care vor să fie ajutați în găsirea de răspunsuri la întrebări despre familia creștină, relațiile cu

prietenii, vecinii sau colegii de muncă. În astfel de momente, îmi doresc să am o carte pe care să le-o ofer, care să fie scurtă, la obiect și care să îi îndrepte în direcția corectă pentru mai mult studiu. Seria „Întrebări despre biserică” oferă exact acest fel de răspunsuri. Fiecare carte tratează o întrebare anume într-o manieră biblică, scurtă și practică. Cred că titlul seriei poate fi mai bine „Răspunsuri despre biserică”. Îmi plănuiesc să cumpăr mai multe exemplare și să le dăruiesc cu regularitate. Și tu ai trebui să faci același lucru”. - **Juan R. Sanchez**, păstor senior, High Pointe Baptist Church, Austin, Texas

„Unde pot creștinii să găsească răspunsuri la întrebările comune despre viața de biserică – fără să trebuiască să caute prin cărți stufoase și scumpe? Cărțile din seria „Întrebări despre biserică” vin în întâmpinarea nevoii noastre de a căpăta răspunsuri biblice, echilibrate și practice. Pentru păstori, această serie se va dovedi o resursă de încredere pentru ghidarea membrilor de biserică spre o înțelepciune mai profundă și o unitate mai puternică”. - **Ray Ortlund**, președinte, Renewal Ministries

Cum pot să susțin lucrarea
internațională de misiune?

Seria „Întrebări despre Biserică”

Sunt chemat la lucrare?, Brad Wheeler

Îi iubeste Dumnezeu pe toți oamenii?, Matt McCullough

*Cum pot găsi pe cineva care să mă uce-
nicizeze?*, Garret Kell

*Cum pot să folosesc mai bine lectura
Bibliiei?*, Jeremy Kimble

*Cum îi pot iubi pe membrii bisericii
care au alte afinități politice?*, Jonathan
Leeman și Andy Naselli

Cum pot să slujesc în biserică locală?,
Matthew Emadi

*Cum pot să susțin lucrarea internațio-
nală de misiune?*, Mark Collins

*Cum poate biserică noastră să găsească
un păstor credincios?*, Mark Dever

*Cum pot sluji femeile în biserică lo-
cală?*, Keri Folmar

*Este un lucru iubitor să practicăm dis-
ciplina bisericii?*, Jonathan Leeman

*Ce să fac dacă nu am dorința să mă
rog?*, John Onwuchekwa

*Ce să fac dacă nu simt dorința să
merg la biserică?*, Gunner Gundersen

*Ce să fac dacă sunt descurajat în evan-
ghelizare?*, Isaac Adams

Ce să fac acum, că sunt creștin?, Sam
Emadi

*Ce ar trebui să facem cu membrii care
nu vin la întâlnirile bisericii?*, Alex
Duke

*De ce este Cina Domnului atât de im-
portantă?*, Aubrey Sequeira

De ce ar trebui să mă botez?, Bobby Ja-
mieson

De ce să dăruiesc în biserică locală?, Ja-
mie Dunlop

*De ce să mă alătur unei biserici lo-
cale?*, Mark Dever

Pot femeile să fie păstori?, Greg Gil-
bert

*La ce ar trebui să mă uit în alegerea
unei biserici?*, Alex Duke

Este Iadul real?, Dane Ortlund

Cine conduce biserică?, Sam Emadi

Care este misiunea bisericii?, Jonathan
Leeman

Cum pot fi sigur că sunt mântuit?, Je-
remy Pierre

*Promite Evanghelia sănătate și prosperi-
tate?*, Sean DeMars

Ce fac diaconii?, Juan Sanchez

MARK COLLINS

CUM POT SĂ SUSȚIN
LUCRAREA
INTERNAȚIONALĂ
DE MISIUNE?

MAGNA GRATIA

CUM POT SĂ SUSȚIN LUCRAREA INTERNAȚIONALĂ DE MISIUNE?

Mark Collins

Copyright © 2023 Editura MAGNA GRATIA. Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă în orice formă și prin orice mijloace – electronice, mecanice, prin fotocopiere, microfilmare, înregistrare sau alt fel – cu excepția unor citate scurte în recenzii, fără permisiunea prealabilă a deținătorului drepturilor de autor.

How Can I Support International Missions?

Copyright © 2021 by Mark Collins and 9Marks

Originally Published in English by Crossway with all International rights owned by Crossway and 9Marks

525 A Street NE , Washington DC 20002

This edition published by arrangement with 9Marks. All rights reserved.

Traducerea: Ninel Lazăr. Corectura: Monica Lazăr. Coperta: Jordan Singer. Tehnoredactare și DTP: MG Studios.

Dacă nu este precizat altfel în text, citatele biblice sunt preluate din Biblia Cornilescu, ediția revizuită. Drepturi de autor British and Foreign Bible Society (BFBS) și Societatea Biblică Interconfesională din România (SBIR) 1924, 2016. Folosit cu permisiune. Referințele biblice notate cu NTR sunt preluate din Biblia, Noua Traducere Românească (NTR). Copyright 2007, 2010, 2016 de Biblia Inc. Toate drepturile sunt rezervate. Folosit cu permisiune.

ISBN: 978-630-6569-24-3 (PDF); 978-630-6569-25-0 (epub).

Editura MAGNA GRATIA nu susține în mod necesar toate punctele de vedere ale autorilor pe care îi publică.

„Să nu furi” (Exod 20:15).

Respectă drepturile de autor și efortul depus pentru publicarea acestei cărți! Cerințele MAGNA GRATIA privind drepturile de autor pot fi consultate la adresa de internet www.magnagratia.org/copyright.html.

Editura MAGNA GRATIA

Str. Liliacului nr.26,

Dascălu-Ilfov 077075

Email: contact@magnagratia.org

Internet: www.magnagratia.org

Dumnezeu să aibă milă de noi și să ne binecuvânteze,
să facă să lumineze peste noi Fața Lui, ca să se
cunoască pe pământ calea Ta, și printre toate
neamurile mântuirea (Psalmul 67:1-2).

Bob și Maxine s-au alăturat bisericii lor în anii 1950, pe când erau tineri creștini. Ei au făcut din biserică viața lor. Au participat cu regularitate la serviciile de duminică ale bisericii și la întâlnirile de rugăciune, și au fost implicați consistent în părtășia bisericii de-a lungul săptămânii. Cândva, pe această cale, ei au vrut să îi cunoască pe misionarii pe care biserica lor îi susține. După mai mulți ani, când eu și soția mea am început să primim susținere din partea bisericii lor, ei au dorit să se asigure că primesc scrisoarea noastră de rugăciune. De fiecare dată când veneam acasă în vacanță, ne invitau să luăm masa împreună cu ei. Pe măsură ce discutam, ei aveau să ne pună anumite întrebări care indicau că ei citiseră scrisorile noastre și se rugaseră pentru noi. Când am avut nevoi financiare, ei aveau să se implice în grupul lor mic pentru a face o colectă pentru noi. În orice fel le-a stat în putință, Bob și Maxine ne-au arătat că erau în spatele lucrării noastre și că erau alături de noi. Bob a plecat la Domnul în urmă cu câțiva ani,

dar Maxine este încă acolo, încă rugându-se pentru noi – și suntem siguri de asta.¹

Scopul meu prin această carte este să te conving de faptul că fiecare creștin ar trebui să susțină lucrarea internațională de misiune și să îți arăt cum să faci acest lucru oricare ar fi locul unde te-a pus Dumnezeu. Vreau să îți faci un obicei din susținerea misiunii pentru tot restul vieții tale. Nu fiecare creștin trebuie să „meargă” în misiune ca să fie credincios, dar toți suntem chemați să ne implicăm în misiunea bisericii de a evangheliza împreună popoarele. Noi toți avem un rol de jucat.

Eu nu am fost totdeauna conștient de acest lucru.

Ca tânăr creștin, am citit biografii misionare precum *Shadow of the Almighty* [Umbra Celui Atotputernic]. Jim Elliot și cei patru colegi misionari și-au pierdut viețile pe 8 ianuarie 1956, căzând în mâinile unor oameni dintr-un trib neevanghelizat din Ecuador.

Citatul lui Jim Elliot, „Nu este nebun cel ce dăruiește ceea ce nu poate păstra ca să câștige ceea ce nu poate pierde”, a venit cu atât mai mare putere în mintea mea datorită felului în care el a trăit și a murit la vârsta de 28

¹ Întâmplările cu caracter personal care îi implică pe alții sunt relatate în această carte cu permisiunea celor implicați. Din rațiuni de protecția persoanelor, am folosit deseori alte nume.

de ani.²

Moștenirea misionarilor și a martirilor precum Jim Elliot este o binecuvântare pentru toți creștinii. Dar eu mă întreb uneori dacă nu cumva creștinii ajung să tragă din aceste povești de viață concluzia greșită că Evanghelia nu se poate răspândi în lume decât prin modalități dramatice de acest fel. Poate că și tu ai gândit în felul acesta: *Viața mea nu are nimic dramatic în ea. Sunt mai mult sau mai puțin „înțepenit” în același loc, în aceeași biserică, făcând în mare aceleași lucruri pe care le tot fac de mai mulți ani. De fapt, eu am făcut aceleași lucruri în ultimii zece ani! Sunt dintr-o categorie diferită de creștini, diferită de cei care au un impact deosebit pentru Împărăție.*

Ai gândit vreodată în felul acesta? Ei bine, iată aici o veste bună: nu ar trebui să gândești astfel. Nu ar trebui să comparăm niciodată viețile noastre cu ale altora. Dumnezeu ne-a dat fiecăruia roluri și responsabilități proprii în biserică. Nu ar trebui să măsurăm credințioșia noastră față de Hristos prin cât de *dramatice* arată viețile și slujirile noastre.

Nu știi ce are pregătit Domnul pentru viața ta.

² Elisabeth Elliot, *Shadow of the Almighty: The Life and Testament of Jim Elliot* (New York: Harper & Brothers, 1958), 108.

Dumnezeu ar putea să miște anumite lucruri în tine în timp ce citești această carte, ca să abandonezi confortul casei pentru a-ți trăi viața într-un loc îndepărtat, trudind pentru Evanghelie. Cu toate acestea, ideea mea este că Dumnezeu îi cheamă pe majoritatea celor care citesc această carte la altceva – ceva la fel de valoros și semnificativ. Poate că, asemenea lui Bob și Maxine, Dumnezeu te cheamă să recunoști responsabilitatea fiecărui creștin de a susține lucrarea de misiune. Am scris această carte în principal pentru astfel de oameni. Creștinii care nu se dedică lucrării ca misionari de vocație au totuși un rol de jucat în răspândirea Veștii Bune a lui Isus Hristos.

Înainte de a discuta despre felul cum fiecare creștin poate susține lucrarea internațională de misiune, voi rezerva câteva pagini în cele ce urmează pentru a mă asigura că înțelegem perspectiva biblică asupra misiunii și că știm ce anume îi cere Domnul poporului Lui.

ÎNSĂRCINAȚI DE HRISTOS SĂ EVANGHELIZĂM LUMEA

Multe pasaje din Scriptură vorbesc despre sarcina misionară, dar ca fundament, trebuie să ținem minte că noi facem lucrarea de misiune pentru că Isus a însărcinat poporul Lui să ducă Evanghelia până la capătul lumii.

În Scriptură există două pasaje care subliniază neîndoie-l-
nic acest lucru: Ioan 20:21 și Matei 28:18-20.

„Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu
pe voi” (Ioan 20:21).

Putem fi siguri că ucenicii erau în stare de șoc, căci
bărbatul pe care ei Îl văzuseră răstignit stătea *viu* înain-
tea ochilor lor. Ioan 20 ne spune că, în timp ce ei erau
baricadați într-o cameră ascunsă, întrebându-se dacă
nu cumva o bătaie la ușă ar putea să ducă la arestul și
execuția lor, Isus a venit la ucenici arătându-le rănil
din mâinile și coasta Lui (Ioan 20:19-29).

Îți poți imagina cum alergau gândurile lor? *Ce pu-
teau să însemne toate acestea?* Cu siguranță că nimic nu
avea să mai fie la fel vreodată.

Gândește-te la ce le-a spus Isus în acest moment. Se
poate ca El să Își fi declarat puterea Sa suverană peste
Cer și peste Pământ. El ar fi putut să le explice felul
cum Vechiul Testament a fost împlinit în El. El ar fi
putut să le dea mai multe învățături despre Împărăția
lui Dumnezeu. Dar El le-a spus două lucruri: (1) „Pace
vouă”, și (2) „Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă
trimit și Eu pe voi” (Ioan 20:21).

Isus pronunță pacea peste apostoli pentru că, prin

moartea și învierea Lui, noi avem pace cu Dumnezeu. Cei care cred Evanghelia cunosc pacea care întrece orice pricepere – pacea unei relații reconciliate cu Dumnezeu (Fil. 4:7). Nu există o veste mai bună pentru apostoli sau pentru noi.

Dar observă că Isus nu Se oprește la acest cuvânt de pace. În schimb, Evanghelia păcii are implicații imediate pentru apostoli: „Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi” (Ioan 20:21). Ceea ce faci provine din cine ești. Într-o singură frază, Isus atinge deopotrivă identitatea și misiunea. Aceste două lucruri sunt unul pentru un ucenic al lui Isus. Așa cum Tatăl L-a trimis pe Isus într-o lucrare de îndurare față de lume, tot așa Isus îi trimite pe ucenicii Lui ca slujitori ai îndurării.

Dacă te consideri creștin, aceasta este parte și din identitatea ta. Ucenicii sunt asemenea învățătorilor lor. Când noi spunem că suntem ucenici ai lui Isus, vrem să spunem că Îl urmăm, fiind cei ce Îl recunosc ca Învățător, exemplu și Domn al lor. Când El ne trimite într-o misiune în care El ne-a fost model mai întâi, noi trebuie să acceptăm acea misiune ca fiind responsabilitatea noastră. Trebuie să fie scopul nostru să cunoaștem și să împlinim misiunea la care El ne trimite.

Acesta este un scop bun!

„Faceți ucenici din toate Neamurile” (Matei 28:18-20).

În Evanghelii, Isus pare întotdeauna că le dă ucenicilor Lui mai mult decât se așteaptă ei.

În Matei 28, evanghelistul ne spune că grupul de ucenici, aflați încă în șoc și uimire ca urmare a învierii lui Isus, nutreau un amestec ciudat de sentimente: „Când L-au văzut ei, I s-au închinat, *dar unii s-au îndoit*” (Matei 28:17). Poate că Isus Se va ocupa de îndoieli înainte de a trece la misiunea lor. Nu, ci Isus doar le reamintește de suficiența, slava și autoritatea Sa. El le atrage privirile către domnia Lui supremă peste creație înainte de a-i însărcina să ducă Evanghelia la toate popoarele:

Isus S-a apropiat de ei, a vorbit cu ei, și le-a zis: „Toată puterea Mi-a fost dată în Cer și pe Pământ. Duceți-vă și faceți ucenici din toate Neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului” (Matei 28:18-20).

Acest pasaj este deseori denumit „Marea Trimitere”. Poruncile lui Isus sunt clare. El le spune ucenicilor

ce să facă, unde să facă și cum să facă.

Ce să facă. Ucenicii trebuie să se ducă, să facă ucenici, să îi boteze și să îi învețe. Gramatical vorbind, „faceți ucenici” (v. 19) este verbul principal. Celelalte verbe – *duceți-vă, botezându-i și învățați-i* – descriu felul cum ucenicii trebuie să împlinească acea sarcină centrală a facerii de ucenici. Ei trebuie să se *ducă* să împărtășească Vestea Bună a păcii cu Dumnezeu disponibilă prin credința în Hristos. Când oamenii se pocăiesc de păcatele lor și cred această Vestea Bună, ucenicii trebuie să îi *boteze* pe noii credincioși pe baza profesiei lor de credință. Apoi ucenicii trebuie să îi *învețe* pe acești noi ucenici ceea ce Isus i-a învățat pe ei mai întâi.

Unde să facă. Isus îi instruieste pe ucenicii Lui să facă ucenici „din toate Neamurile” (v. 19). Cu alte cuvinte, aria de cuprindere a misiunii se întinde până la fiecare colț al Pământului. Termenul tradus prin *Neamuri* provine din cuvântul din greacă (limba originală a Noului Testament) *ethne*. Acest cuvânt nu se referă la națiuni din punct de vedere politic, precum Turcia, China sau Statele Unite, ci la grupuri mai mici – *etniile* lumii. Acest cuvânt ne descoperă de asemenea scopurile lui Dumnezeu în răscumpărare: El atrage la Sine închinători din toate grupurile diferite de oameni de pe

Pământ. În Vechiul Testament, Dumnezeu îi făgăduise lui Avraam că toate familiile pământului aveau să fie binecuvântate prin sămânța lui (Gen. 12:1-3). El învățase poporul evreu să se roage pentru popoare (Ps. 67). Iar acum Isus lansează o campanie globală pentru a duce Împărăția lui Dumnezeu la orice grup de oameni, împlinind făgăduința avraamică. La finele istoriei, vom fi martorii acțiunii biruitoare a lui Hristos când bărbați și femei din orice seminție, de orice limbă, din orice neorod și de orice neam se vor pleca înaintea lui Mesia ca închinători înaintea singurului Dumnezeu adevărat (Apoc. 5:9).

Cum să facă. Observă că Isus înconjoară porunca Lui față de ucenici cu făgăduințele puterii și prezenței Sale. La un capăt, Hristos are toată autoritatea în Cer și pe Pământ (Matei 28:18). El are autoritatea ca Fiul divin al lui Dumnezeu de a ne trimite în misiunea Cerului. El are autoritatea de a cere dedicarea din partea oamenilor. La celălalt capăt, Hristos făgăduiește că El nu ne va lăsa să ne descurcăm de unii singuri. El va fi cu noi întotdeauna, până la sfârșitul veacului (v. 20). Aceste făgăduințe ar trebui să facă toată diferența pentru oameni ca mine și ca tine, care ne străduim să fim credincioși față de această Mare Trinitate. Deși am putea să ne

simțim copleșiți – lipsindu-ne înțelepciunea și puterea – trebuie doar să ne sprijinim pe Isus, care este cu noi acum și va fi cu noi mereu.

Acestor ucenici li s-a dat o însărcinare mondială. Dar care sunt implicațiile? Trebuie ca fie care creștin să devină misionar cu normă întreagă? Dacă nu, ce rol joacă în Marea Trimitere cei ce nu sunt misionari?

Ei bine, chiar acești primi ucenici ne învață că fiecare dintre noi are un rol diferit de jucat în împlinirea poruncii lui Hristos. Unii, asemenea lui Iacov, au rămas în principal în Ierusalim pentru a ajuta la zidirea bisericii în acel oraș. Alții, ca Petru și Filip, au slujit într-o arie de lucrare mai mare, în alte orașe. Alții au călătorit mult mai departe. De exemplu, istoricii bisericii ne spun că Toma ar fi întemeiat comunități creștine tocmai în peninsula ocupată azi de India.

Unii rămân unde sunt, iar alții pleacă, dar toți iau parte la lucrarea de misiune și își împlinesc rolul potrivit chemărilor lor diferite în viață. Responsabilitățile noastre pot fi diferite, dar țelul este același. Ce adevăr profund! Oriunde te-a pus Dumnezeu, nu ești chemat doar să fii un ucenic, ci și să faci ucenici. Dumnezeu te-a chemat să răspândești Evanghelia Lui în comunitatea ta și, chiar dacă n-ai pleca niciodată din orașul în care

te-ai născut, încă ai un rol de jucat în înaintarea Evangheliei la orice popor.

Desigur, ai putea să gândești astfel: *Oare așa este? Eu nu prea arăt a fi un candidat posibil pentru a face orice legat de lucrarea de misiune.* Dar hai să ne luăm câteva clipe pentru a analiza tipurile diferite de oameni pe care Dumnezeu îi folosește pentru împlinirea Marii Trimiteri.

PARTICIPANȚI IMPROBABILI

Pe când eram la facultate, jocul meu favorit era Risk. Dacă nu l-ai jucat niciodată, Risk este în esență o hartă a lumii despărțită în regiuni geografice pe care jucătorii încearcă să le cucerească prin cifre aleatorii mai mari decât oponentii lor. Îmi plăcea jocul acesta pentru că îmi dădea voie să fac nenumărate strategii bazate pe tăria și intențiile oponentilor, așa cum le percepeam eu. Doar trebuie să faci o mutare de extindere a teritoriului tău, dacă ai puterea asta. Altfel, planurile tale globale se zdrobesc în jurul tău.

După toate aparențele exterioare, planul lui Isus de a înainta o Împărăție globală nu arăta sau nu suna strategic pentru primii Lui ucenici. Chiar și cu făgăduințele puterii și a prezenței Sale, ucenicii Lui ar fi putut să

se uite unii la alții și să gândească: „Asta este totul? N-ar trebui să existe alții mai capabili, mai devotați sau mai puțin expuși la eșec?” Când începem să ne gândim la planul lui Dumnezeu de a ne folosi în misiunea Lui, înțelegem cuvintele apostolului Pavel când a spus: „cine este de ajuns pentru aceste lucruri?” (2 Cor. 2:16).

Desigur, cartea Faptele Apostolilor ne arată că acești bărbați slabi și cu îndoieli au fost transformați prin puterea Duhului Sfânt, devenind lideri, predicatori și misionari incredibili. Ai putea încă să protestezi în sinea ta astfel: „Dar eu nu sunt Petru, Barnaba sau Pavel! Oare Dumnezeu Se poate folosi de unul ca mine? Ce am eu de oferit?”

Și totuși, pe măsură ce citim despre creșterea bisericii în Faptele Apostolilor, descoperim că Dumnezeu nu doar că a folosit lideri precum Petru, Barnaba și Pavel, ci El a folosit și oameni obișnuiți – convertiți creștini de orice fel, care și-au pus ambiția în a-L urma pe Isus. La fiecare „misionar cu normă întregă” despre care citim, au existat mult mai mulți creștini „obișnuiți” implicați în lucrarea de răspândire a Veștii Bune. Iată câteva exemple:

- Părtășia bisericii din Ierusalim făcea ca Dumnezeu să adauge „în fiecare zi la numărul lor pe

cei ce erau mântuiți” (F.A. 2:47).

- Creștinii răspândiți (și forțați să se mute) ca urmare a persecuției din Ierusalim sunt descriși ca unii care „mergeau din loc în loc, și propovăduiau Cuvântul” (F.A. 8:4).
- Anania, descris simplu ca „un ucenic”, este călăuzit de Dumnezeu să se ducă și să îi vestească Evanghelia viitorului apostol Pavel (F.A. 9:10-12).
- Dumnezeu folosește „oameni din Cipru și din Cirena”, care erau împrăștiați din cauza persecuției, ca să planteze o biserică în orașul vorbitor de greacă Antiohia (F.A. 11:19-21).
- Biserica din Antiohia îl trimite pe Pavel și îl susține financiar în prima lui călătorie misionară, aducându-l înapoi ulterior pentru un raport misionar (F.A. 13:1-3; 14:26-28).
- O biserică începe în Filipi printr-o femeie de afaceri convertită, pe nume Lidia (F.A. 16:14-15).
- Un bărbat și o femeie pe nume Acuila și Priscila îl ajută pe Pavel, devenind tovarășii lui de călătorie și ajutându-l în plantarea bisericilor din Corint și Efes (F.A. 18:2-3, 18, 26).

- Unii oameni, precum, Mnason, le oferă găzduire misionarilor aflați în călătorie sau le oferă spațiu bisericilor ca să se întâlnească (F.A. 21:16).

Am putea adăuga la această listă numele multora menționați în Noul Testament, care par să fi luat parte la diferite eforturi evanghelice pentru o vreme – uneori călătorind alături de misionari, alteori ajutând la plantarea de biserici. Toți acești oameni au jucat un rol în extinderea bisericii primare. De exemplu, la finalul Epistolei către Romani, Pavel enumeră 35 de persoane care erau cunoscute bisericii de acolo și care luaseră parte la efortul lui misionar (Rom. 16).

Mulți dintre acești oameni ar fi fost surprinși dacă li s-ar fi spus că numele lor aveau să ajungă în Scriptură ca parte din relatarea expansiunii misionare. Fiecare dintre ei a fost doar un beneficiar al harului lui Dumnezeu, care a dorit să îl dea și altora. Ei au fost niște simpli membri ai bisericii, slujind cu credincioșie în contextul lor local. Ei ar fi putut spune ca și Pavel: „Prin harul lui Dumnezeu sunt ce sunt. Și harul Lui față de mine n-a fost zadarnic” (1 Cor. 15:10). Oricare dintre noi am spune același lucru dacă am crezut Evanghelia lui Isus și am fost înfiați în familia Lui. Pe cât de

improbabil ar putea părea faptul că suntem răscumprați, cu atât mai improbabil pare ca Dumnezeu să considere că ne poate folosi în planul Lui de răscumpărare, și totuși aceste lucruri sunt adevărate.

Deși nu merităm să fim folosiți în misiunea lui Dumnezeu, acesta este un mare privilegiu. Dumnezeul care nu face nicio greșală a ales să ne folosească!

Dar cum? Cum poți să susții lucrarea internațională de misiune de acolo de unde ești acum? Îngăduie-mi să îți sugerez nouă căi prin care poți lua parte la misiunea globală a lui Dumnezeu.

NOUĂ CĂI DE A LUA PARTE LA MISIUNEA GLOBALĂ A LUI DUMNEZEU

1. Cunoaște Evangelia

V-am învățat înainte de toate, așa cum am primit și eu: că Hristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi (1 Cor. 15:3).

În lumea de afaceri, liderii vorbesc despre ideea de „schimbare a misiunii” – când o companie pierde simțul clar al principalului lucru pe care încearcă să îl facă. Dacă noi, credincioșii, nu înțelegem clar care este misiunea noastră, cel mai probabil ne vom abate de la ea. Misiunea are de-a face cu mărturisirea Evangheliei, iar

Evanghelia este vestea bună că există o cale prin care oamenii pierduți și condamnați să găsească iertarea în Isus Hristos.

În acest punct, mulți se întreabă asta: „Dar oare nu înseamnă misiunea mai mult de atât? Cum rămâne cu transformarea vieții, cu reconcilierea familiilor și cu schimbarea societății? Cum rămâne cu transformarea socială?” Cu siguranță că facerea de ucenici include a-i învăța tot ceea ce Isus poruncește, ceea ce înseamnă că indivizii și chiar societățile vor fi transformate. Oamenii care găsesc iertarea în Hristos sunt schimbați și pot spune alături de apostolul Pavel că „harul Lui față de mine n-a fost zadarnic” (1 Cor. 15:10). Dincolo de asta, sigur că noi sperăm că vor urma transformări mai mari. Dumnezeu lucrează deseori schimbări mari în familii și în societate prin lucrarea de misiune. De-a lungul istoriei, creștinii au înființat școli și spitale, i-au hrănit pe săraci și au cultivat structuri comunitare care i-au ajutat pe oameni să înflorească. Dar acele binefaceri sociale mai mari nu sunt *ținta* lucrării creștine misionare, ca și cum a-L cunoaște pe Isus este un simplu mijloc pentru a obține un bine social mai important. Hristos ne-a trimis să propovăduim Evanghelia și să-i chemăm pe păcătoși la pocăință. Noi trebuie „să facem

ucenici”. În fapt, predicarea credincioasă poate uneori să însemne comunicarea Evangheliei fără a se vedea un efect imediat.

La baza însărcinării noastre de a face ucenici din toate popoarele este o chemare de a răspândi Vestea Bună a lui Isus Hristos. Datorită acestui lucru, este esențial să cunoaștem clar mesajul și să îl articulăm clar.

Ca păstor, eu discut deseori cu persoane noi, aflate în procesul de a se alătura bisericii noastre. Unul din lucrurile pe care îi întreb când avem ocazia de a sta de vorbă este să explice ce au înțeles ei că este Evanghelia. Eu îi întreb simplu: „Care este Vestea Bună a lui Isus Hristos?” Mulți oameni devin un pic emoționați când li se pune această întrebare de către un păstor, așa că le acord multă îngăduință în ce privește felul de a se exprima. Dar, în esență, eu sper că ei pot să atingă principalele aspecte din narațiunea Evangheliei: Dumnezeu, omul, Hristos, răspunsul.

Dumnezeu: Dumnezeu a creat lumea; El este Împăratul creației. Fiind Creatorul nostru, El este sfânt, drept, iubitor și bun.

Omul: Omul a fost creat după chipul lui Dumnezeu. Trist este că primii noștri părinți, Adam și Eva, au

ales să păcătuiască împotriva lui Dumnezeu prin a nu asculta de El. Noi toți suntem păcătoși prin acțiunile și atitudinile noastre. Păcătoșenia noastră ne lasă sub condamnarea dreaptă din partea lui Dumnezeu, care este sfânt. Dacă am fi lăsați în această stare, am avea parte de judecata veșnică a lui Dumnezeu în Iad.

Hristos: Dar Dumnezeu, datorită dragostei Lui mari, a creat o cale de mântuire pentru omul păcătos. El L-a trimis pe Isus Hristos, singurul Lui Fiu, să devină Om și să ne salveze de mânia Lui. Isus a trăit o viață perfect neprihănită, împlinind toate poruncile lui Dumnezeu. El nu a păcătuit niciodată. El a murit pe o cruce romană, ca plată pentru păcatele poporului Lui. Pe cruce, Isus a luat judecata lui Dumnezeu pe care eu și tu o merităm. Dar El a înviat din morți a treia zi. Învierea Lui este dovada că Evanghelia este adevărată, astfel că singura noastră nădejde la viața veșnică este prin El.

Răspunsul: Această veste minunată despre Isus pune fiecare om înaintea unei alegeri. Putem continua în păcatele noastre așteptând judecata lui Dumnezeu, sau putem să ne lăsăm de păcat și să credem în cine este Isus și în ceea ce El a făcut pe cruce. Dacă ne întoarcem la Hristos, avem făgăduința Lui că vom fi iertați și înfițați pe veci în familia Sa.

Am repetat această schiță a Evangheliei nu doar ca să îți dau ceva de memorat – deși n-ar fi o idee rea – ci ca să te încurajez în înțelegerea Veștii Bune, ca să poți fi un slujitor eficient față de alții. Când ne reamintim de centralitatea Evangheliei, acest lucru ne păzește ca să nu fim abătuți de chestiuni mai puțin importante. Mai mult, cu cât cunoaștem Evanghelia mai bine, cu atât mai ușor ni se va părea să o vestim altora.³

2. Studiază lucrarea de misiune

Caută să te înfățișezi înaintea lui Dumnezeu ca un om încercat, ca un lucrător care n-are de ce să-i fie rușine, și care împarte drept Cuvântul adevărului (2 Tim. 2:15).

Porunca lui Pavel din 2 Timotei 2 li se aplică specific păstorilor, dar principiul rămâne valabil pentru toate aspectele lucrării. Dacă vrem să fim eficienți în susținerea lucrării de misiune, trebuie să o studiem.

Studiază lucrarea de misiune și gândește-te la felul în care Dumnezeu a împlinit planul Său global de răscumpărare. Probabil că cea mai bună cale de a face acest lucru este să medităm la narațiunea biblică pe măsură

³ O carte foarte bună pentru adâncirea înțelegerii Veștii Bune este cea scrisă de Greg Gilbert, *What Is the Gospel?* [Ce este Evanghelia?] (Wheaton, IL: Crossway, 2010), disponibilă în limba română la Editura MAGNA GRATIA.

ce ea ne duce de la creație la noua creație, desfășurând înaintea noastră extinderea harului mântuitor al lui Dumnezeu către fiecare popor de pe Pământ.

Studiază făgăduințele pe care Dumnezeu i le-a dat lui Avraam în Geneza 12, unde Dumnezeu Se angajează să binecuvânteze toate popoarele de pe Pământ. Familiarizează-te cu exemplele din Vechiul Testament în care Dumnezeu a folosit Israelul ca să aducă mântuirea la Neamuri – precum Rahav, împărăteasa din Seba și oamenii din Ninive. Citește Evanghelia după Matei și observă cum Isus include Neamurile ca parte din Împărăția Lui – un aspect care culminează în final cu Marea Trimitere (Matei 28:18-20). Studiază creșterea bisericii primare în Faptele Apostolilor și observă cum Dumnezeu împlinește Fapte 1:8, Evanghelia fiind propovăduită „în Ierusalim, în toată Iudea, în Samaria, și până la marginile Pământului” (F.A. 1:8). Meditează la vedeniile cerești din Apocalipsa 5:9 și 7:9, unde o mare mulțime din orice trib, popor, limbă și norod stă în picioare înaintea scaunului de domnie al lui Dumnezeu, închinându-se Mielului.

Mai mult, citește istoria misiunii. Biografiile de misionari sunt o cale deosebită de a-ți înflăcăra dragostea față de lucrarea de misiune. Iată lista mea total subiectivă

a celor mai bune zece biografii misionare:

- *To the Golden Shore: The Life of Adoniram Judson* [Până la țărmul de aur: viața lui Adoniram Judson] de Courtney Anderson (1956). Judson a fost primul misionar american în străinătate, și el a slujit peste 40 de ani în Burma.
- *Faithful Witness: The Life and Mission of William Carey* [Martor credincios: viața și misiunea lui William Carey] de Timothy George (1991). Carey, „părintele misiunii moderne”, a stimulat o mișcare de misiune prin convingerea sa că noi trebuie să folosim „mijloace” când căutăm convertirea celor pierduți.
- *The Life and Diary of David Brainerd* [Viața și jurnalul lui David Brainerd], editată de Jonathan Edwards (1749). Această carte este o ilustrare onestă a încercărilor vieții misionare. Aceasta este probabil cea mai influentă biografie misionară din toate timpurile.
- *Shadow of the Almighty: The Life and Testament of Jim Elliot* [Umbra Celui Atotputernic: viața și mărturia lui Jim Elliot], scrisă de

soția lui, Elisabeth Elliot (1958). Jim Elliot a spus: „În aceste picioare firave ale mele, și fă-le să ardă pentru Tine”. El a trăit și a murit în spiritul acestei rugăciuni printre triburile din Ecuador.

- *A Chance to Die: The Life and Legacy of Amy Carmichael* [O șansă la moarte: viața și mărturia lui Amy Carmichael], de Elisabeth Elliot (1987). Amy Carmichael a fost un model de dedicare de neuitat în slujirea celor săraci din Donavur, India.
- *John G. Paton: Missionary to the New Hebrides* [John G. Paton: misionar în Noile Hebride], o autobiografie (1889). Vânătorii de capete canibali nu au putut să îl abată de pe cale pe acest erou al credinței.
- *J. Hudson Taylor: A Man in Christ* [J. Hudson Taylor: un om în Hristos] de Roger Steer (1990). Taylor a fost fondatorul China Inland Mission, și el a perseverat în mărturisirea Evangheliei în China, în ciuda multor piedici.
- *The Triumph of John and Betty Stam* [Triumful lui John și Betty Stam], de Geraldine Taylor

(1935). Acesta este un tribut emoționant adus celor doi creștini (în vârstă de 27 și 28 de ani) care și-au pierdut viețile în tulburările anilor 1930 din China.

- *For the Glory: The Untold and Inspiring Story of Eric Liddell, Hero of Chariots of Fire* [Pentru slavă: povestea nespusă și plină de inspirație a lui Eric Liddell, eroul Cărelor de Foc], de Duncan Hamilton (2017). Aceasta este povestea de viață fascinantă a unui campion olimpic a cărui cea mai mare ambiție a fost să propovăduiască Evanghelia.
- *Mountain Rain: A Biography of James O. Fraser* [Ploaia din munți: o biografie a lui James O. Fraser] de Eileen Crossman (1982). Fraser a spus cândva: „A fost mereu visul meu ca eu să stau pe un măgar, soția mea pe al doilea, și toate lucrurile noastre pământeste pe al treilea”. El a trăit astfel evanghelizând poporul Lisu din partea de SV a Chinei.

3. Mărturisește Evanghelia față de cei din familia ta, față de prieteni și față de vecini

Noi dar, suntem trimiși împuterniciți ai lui Hristos;

și, ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, vă rugăm fierbinte, în Numele lui Hristos: Împăcați-vă cu Dumnezeu! (2 Cor. 5:20).

O altă manieră de a susține misiunea constă din a-i evangheliza pe cei pierduți din jurul tău. Pe de o parte, pentru orice creștin ar trebui să fie ceva natural să vorbească despre Isus. Ce bucurie ar trebui să fie să le putem spune altora Vestea Bună despre felul cum El ne-a schimbat viețile! Pe de altă parte, noi toți ne luptăm cu frica de oameni. Niciunul dintre noi nu este atât de credincios pe cât ar trebui să fie în asumarea riscurilor de a vorbi despre Evanghelie cu cei pierduți.

Pavel îi descrie pe necredincioși ca aceia pe care Satana i-a orbit (2 Cor. 4:4). Necredincioșii deseori nu vor înțelege Evanghelia. Uneori ei pot să fie chiar ostili față de ea. Cu toate acestea, marea noastră nădejde este că Dumnezeul care a spus „să lumineze lumina din întuneric” (2 Cor. 4:6), va străluci în inimile lor pentru a produce viață spirituală și credință. Să ne rugăm ca Dumnezeu să ne folosească drept instrumentele Sale ca să îi ajutăm pe cei din jurul nostru să Îl cunoască!

Dacă citești această carte, presupun că vrei să susții lucrarea internațională de misiune. Dar nu poți fi credincios în lucrurile mari până nu ești credincios în cele

mici. Când cauți căi prin care să fii mai implicat în susținerea răspândirii mondiale a Evangheliei, întrebă-te: „Cum sunt eu implicat în evanghelizare chiar aici, unde mă aflu?” Cu cât te investești mai mult în înaintarea Evangheliei în propria comunitate, cu atât mai capabil vei fi în susținerea aceleiași lucrări în alte locuri din lume. Isus a spus: „Cine este credincios în cele mai mici lucruri, este credincios și în cele mari” (Luca 16:10). Roagă-te și cere-I lui Dumnezeu să te facă mai curajos în discuțiile evanghelistice cu cei din jurul tău. Roagă-te specific pentru necreștinii pe care îi cunoști. Rugăciunile noastre conduc deseori la conversații, iar conversațiile duc la credincioșie în lucrare.

4. Investește în lucrarea bisericii locale din care faci parte

Ei stăruiau în învățătura apostolilor, în legătura frățească, în frângerea pâinii, și în rugăciuni (F.A. 2:42).

Conform Noului Testament, viața creștină ar trebui să se concentreze în jurul bisericii locale. Noul Testament nu concepe niciodată ideea că un creștin individual, solitar, ar putea să umble de unul singur, detașat de orice legătură serioasă cu poporul lui Dumnezeu. În schimb, învățăturile lui Isus și ale apostolilor subliniază cu regularitate că viața creștină trebuie să

fie caracterizată de o dedicare față de poruncile „unul altuia” – porunci pe care nu le putem împlini decât într-o comunitate locală de credincioși. Trebuie să ne iubim unii pe alții (Rom. 12:10), să ne slujim unii altora (Gal. 5:13), să fim buni unii cu alții (Efes. 4:32), să ne încurajăm unii pe alții (1 Tes. 5:11), și să ne îndemnăm reciproc la dragoste și fapte bune (Evrei 10:24). Mai mult, Isus leagă rodnicia în lucrare de calitatea comunității noastre: „Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții” (Ioan 13:35). În esență, singura instituție pe care Isus făgăduiește că o zidește este biserica (Matei 16:18).

Desigur, eu nu sugerez că nu există lucrări parabi-sericești minunate în care ne-am putea implica sau că nu putem avea nicio contribuție serioasă la înaintarea Împărăției ca indivizi. Eu spun că Biblia ne învață că modalitatea primară în care ar trebui să gândim în ce privește implicarea în lucrare este în și prin biserica locală.

Există multe căi practice de a sluji în biserica ta:

- Când le mărturisești Evanghelia prietenilor și vecinilor, invită-i la biserica ta. Fă-le cunoștință cu alți frați și surori în Hristos, care pot fi

în stare să complementeze și să crească slujirea ta față de ei.

- Fă-ți o prioritate din participarea la întâlnirile de rugăciune ale bisericii tale. Rugăciunea comună pentru lucrarea Evangheliei multiplică eforturile tale.
- Cunoaște lucrările și pe misionarii pe care biserica ta îi susține. Ai putea avea un rol unic în încurajarea unui lucrător susținut undeva în lume, comunicând cu el în timp ce el este pe terenul de misiune sau binecuvântându-l cu prietenia ta când vine acasă în concediu.
- Ține minte că, prin investirea ta în biserica locală, investești în mireasa lui Hristos. Ai putea trăi undeva doar pentru câțiva ani, dar prin canalizarea eforturilor tale în biserica locală, impactul tău poate să se extindă mult dincolo de ea.

5. Roagă-te

Voi înșivă ne veți ajuta cu rugăciunile voastre (2 Cor. 1:11).

Pavel era convins că rugăciunea alimenta, susținea și făcea să prospere lucrarea de misiune. Scrisorile misionare de rugăciune sunt o mină de aur pentru oportunitățile

spirituale. Roagă-te pentru cererile misionarilor – pentru evenimentele viitoare, pentru nevoile curente și pentru străduințele. Dincolo de asta, roagă-te ca misionarii să fie credincioși Domnului în sfințenia personală, în lucrarea lor evanghelistică și în truda lor perseverentă. Devoțiunile de familie sunt înviorate de rugăciunea pentru misionari. Întâlnirile de rugăciune ale bisericii iau o viață nouă când se apropie de liniile frontului de luptă ale lucrării misionare. Când începem prin rugăciune, arătăm că noi credem că aceasta este lucrarea lui Dumnezeu, nu a noastră.

6. Dăruiește

Am de toate, și sunt în belșug. Sunt bogat, de când am primit prin Epafrodit ce mi-ați trimis (Fil. 4:18).

Misiunea creștină a fost susținută dintotdeauna prin dărnicia creștină. Isus și ucenicii au primit sprijin de la persoanele „care-L ajutau cu ce aveau” (Luca 8:3). Pavel și echipa sa misionară au fost susținuți de biserici și de persoane individuale. Dărnicia pentru lucrarea de misiune este un lucru puternic și minunat pe care creștinii îl pot face. Ea ne permite să ne declarăm independența de iubirea de bani și să ne afirmăm credința în lucrurile care au valoare veșnică. În plus, Dumnezeu este bucuros când noi dăruim cum trebuie: El iubește

„pe cine dă cu bucurie” (2 Cor. 9:7).

Cum ar trebui să aibă loc aceasta din punct de vedere practic? În primul rând, „partea leului” din dărnicia ta ar trebui să se îndrepte către biserica locală.⁴ Un beneficiu practic al dărnicii la biserica ta locală este că o biserică având prezbiteri sănătoși foarte probabil că are deja o strategie de misiune înțeleaptă, biblică și efecace. Dărnicia noastră la biserică ar trebui să reflecte încrederea noastră că Dumnezeu lucrează prin acești bărbați care sunt puși deoparte pentru această sarcină.

După ce am dăruit la biserică, ar trebui să căutăm și alte căi prin care să putem dăruir pentru străduințe misionare strategice și credincioase. Toate resursele noastre sunt ale Domnului, așa că, atunci când avem surplus, ar trebui să ne întrebăm ce vrea El să facem cu acele resurse. Dacă El ne îndreaptă către lucrarea de misiune în care avem încredere, ar trebui să facem cumva ca resursele noastre să fie canalizate în acea direcție.

Vreau să închei acest punct cu un sfat important: în loc să cheltui sume mici de bani către foarte multe proiecte misionare, poate fi mai înțelept să investești

⁴ Pentru mai multe informații în acest sens, v. Jamie Dunlop, *Why Should I Give to My Church?* (Wheaton, IL: Crossway, 2021), disponibilă în limba română la Editura MAGNA GRATIA.

banii pentru dărnicie în doar unul sau doi misionari. Focalizându-te în felul acesta, vei putea să cultivi o relație mai serioasă cu acei lucrători și cu slujirile lor, și te vei putea concentra în rugăciunile tale pentru ei. Făcând aceasta, ține minte că cele mai bune investiții sunt cele făcute în lucruri care au valoare eternă.

7. Implică-te personal în misiune

Treci în Macedonia, și ajută-ne! (F.A. 16:9).

Așa cum am spus, nu toți suntem chemați să ne părăsim casele ca să ducem Evanghelia într-o țară străină. Întreaga lucrare a lui Isus s-a petrecut într-un cerc de circa o sută de mile depărtare de locul Lui de naștere. Iacov, unul dintre cei 12 apostoli, a rămas păstor în biserică din Ierusalim până la moartea lui (F.A. 12:2).

În același timp, Dumnezeu deseori cheamă oameni pe care să îi trimită în alte părți de dragul Evangheliei. Nu ar trebui să ne ferim niciodată să Îl întrebăm pe Domnul: „Unde vrei să Îți slujesc?” Unii dintre cei ce citesc această carte pot să simtă călăuzirea Domnului către a se muta în altă parte, unde este nevoie de lucrarea Evangheliei.

Dacă simți dorința de a te muta în alt loc cu nevoi în lucrarea Evangheliei, este imperativ să îți aduci

aminte de importanța bisericii tale locale în timp ce iei această decizie. Prietenii și liderii bisericii tale au un rol important de jucat în rugăciunea pentru tine, în sfătuirea ta și în echiparea ta pentru lucrarea pe care o vei avea de făcut. Acesta este felul în care poți lega un „simțământ interior al chemării” de o „confirmare exterioară a chemării”.

Pentru alții, poate că Domnul ne cheamă să ne implicăm în oportunitățile de misiune pe termen scurt. Biserica ta poate să organizeze călătorii misionare scurte pentru susținerea lucrării misionarilor din teren. Ar trebui să fim atenți cum evaluăm aceste oportunități. „Turismul misionar” nu îi este de folos nimănui, iar scopul nu este să găsești o călătorie către un loc pe care ai vrut dintotdeauna să îl vizitezi. Scopul lucrării de misiune pe termen scurt este susținerea lucrării misionarilor implicați pe termen lung. Gândește-te la felul în care echipa ta pe termen scurt s-ar putea implica în slujirea misionarilor – poate prin implicarea în evanghelizare în comunitățile din apropierea bisericii lor, poate prin a vă îngriji de copii în timpul unei conferințe care îi echipează și îi înprospătează pe misionari, poate prin a aduce expertiză medicală sau inginerească într-un domeniu de lucrare care are nevoie de ea. Acestea sunt

doar câteva căi practice prin care misionarii pe termen scurt îi pot încuraja pe cei pe termen lung; și există multe altele.

O ultimă categorie de „a merge” pe care ar trebui să o luăm în considerare are legătură cu profesia ta actuală. Într-o economie tot mai globală, pot exista oportunități să rămâi în același loc de muncă, dar să îți faci treaba dintr-un loc strategic pentru Evanghelie. De exemplu, dacă ești inginer în Nebraska, de ce să nu cauți locuri de muncă într-un context internațional, aproape de misionari pe care îi cunoști și în care ai încredere? Mutându-te acolo și conectându-te la o biserică locală, ai putea fi în măsură să ai un impact semnificativ asupra lucrării Evangheliei în acea regiune.

8. *Informează*

Fraților, voim să vă aducem la cunoștință harul, pe care l-a dat Dumnezeu în Bisericile Macedoniei (2 Cor. 8:1).

Pe măsură ce devii mai informat în legătură cu lucrarea de misiune, ia-ți timp să îi informezi pe alții! Cu siguranță că păstorii ar trebui să fie informați de lucrarea și viețile misionarilor pe care biserica îi susține, dar membrii obișnuiți sunt deseori mai eficienți în răspândirea informației bune de la un membru la altul. Eu am

fost prieten de mulți ani cu membri din biserica mea, care sunt modele bune în acest sens. Ei stau cu regularitate în contact cu noi când suntem pe teren, scriindu-ne mesaje email și sunându-ne la telefon ca să afle despre nevoile noastre. Ei au venit în mai multe călătorii scurte ca să susțină lucrarea noastră. Când am fost în concediu, ei au fost primii care au vrut să ne găzduiască în casele lor.

Deloc surprinzător, ei au fost și unii dintre cei mai buni la răspândirea informațiilor despre misiune în congregație. În ultimii ani, ei au organizat „noști de misiune” în casele lor ca să se roage pentru misionari și să afle mai mult despre ceea ce Dumnezeu lucrează în lume. Pe măsură ce vei deveni mai interesat și mai entuziasmat de lucrarea de misiune internațională, tratează cu seriozitate lucrarea de a-i informa și pe alții despre aceasta.

9. Mobilizează

Este datoria noastră dar, să îi primim bine pe astfel de oameni, ca să lucrăm împreună cu adevărul (3 Ioan 8).

„Conlucrător” nu este un rol oficial în biserică, așa cum sunt prezbiterii sau diaconii, dar este o expresie pe care o vei tot găsi în Noul Testament. Pavel îi salută

constant pe conlucrătorii lui, trimițându-i în diverse locuri și încurajându-i. În 3 Ioan 8, apostolul îi spune bisericii că ar trebui să susținem financiar misionarii, astfel încât să putem fi împreună lucrători pentru adevărul Evangheliei. Lucrarea apostolilor nu a fost doar de a crește numărul credincioșilor prin predicarea Evangheliei, ci și de a crește mai mulți lideri care să li se poată alătura în lucrare.

Cum poți să îi atragi pe alții să susțină lucrarea internațională de misiune? Gândește-te dacă poți lua cu tine un alt membru al bisericii la o masă la care inviți studenți internaționali. Invită pe cineva să ți se alătore într-o călătorie scurtă de misiune. Ajută un lider de la o altă biserică să afle cum se pot alătura eforturilor bisericii tale de a susține lucrarea de misiune într-o altă parte din lume.

Poate că ar trebui să începi acum rugându-te ca Dumnezeu să te folosească spre mobilizarea mai multor lucrători în misiune!

GLORIA IMPOSIBILULUI

Samuel Zwemer a petrecut 38 de ani în slujire în Arabia și Egipt. El a scris într-un fel mișcător despre lucrarea de misiune în ceea ce el a denumit „misiunea de

pionierat”:

Ogoarele neocupate ale lumii îi așteaptă pe cei care sunt gata să fie singuri de dragul lui Hristos. Pentru misionarul pionier, cuvintele Domnului nostru Isus Hristos adresate apostolilor când le-a arătat mâinile și picioarele Sale, vin cu o forță specială: „Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi” (Ioan 20:21). El a venit în lume, iar ea era un mare ogor de misiune neocupat. „A venit la ai Săi, și ai Săi nu L-au primit” (Ioan 1:11). El a venit, iar felul în care oamenii L-au primit a fost prin batjocură, trăind și suferind, iar tronul Lui a fost Crucea.

Așa cum El a venit, El așteaptă de la noi să ne ducem. Trebuie să mergem pe urmele pașilor Lui. În depășirea obstacolelor și dificultăților, misionarul pionier... are privilegiul nu doar de a-L cunoaște pe Hristos și puterea învierii Lui, ci are și ceva din acea părtășie în suferințele Lui. Pentru oamenii din Tibet sau Somalia, Mongolia sau Afganistan, Arabia sau Nepal, Sudan sau Abisinia, el poate fi chemat să spună asemenea lui Pavel: „Mă bucur acum în suferințele mele pentru voi; și în trupul meu, împlinesc ce lipsește suferințelor lui Hristos, pentru trupul Lui, care este Biserica” (Col. 1:24).

Ce este aceasta, dacă nu gloria imposibilului! Cine ar prefera în mod natural să abandoneze căldura și confortul casei, ca și dragostea cercului familiei, ca să se ducă după o oaie pierdută, al cărei strigăt abia de îl

auzim în urletul furtunii? Și totuși aceasta este gloria sarcinii [misiunii] pe care nici legăturile din cămin și nici nevoile de acasă nu îi pot ține pe loc pe cei care au surprins viziunea și duhul Marelui Păstor. Întrucât cele pierdute sunt oile Lui, iar El ne-a făcut păstori ai Lui, nu angajați ai Săi, trebuie să le aducem înapoi.

„Deși calea poate fi aspră și abruptă

Voi merge în pustie după oile Mele”.⁵

Am citit aceste cuvinte pe când aveam 22 de ani, și ele au ajutat la călăuzirea mea către câmpul de misiune unde slujesc fericit de mulți ani. Ele încă rezonază cu mine, dar același zel pentru gloria lui Dumnezeu și pentru aducerea înapoi a oilor Sale pierdute este ceva ce trebuie răspândit mult dincolo de orizontul „misionarului pionier”.

Speranța mea este că această scurtă carte te-a convins de faptul că „ogoarele neocupate ale lumii” te cheamă la acțiune chiar de acolo de unde te afli. „Gloria imposibilului” nu începe cu lucruri din *Cartea Martirilor a lui Foxe* sau cu biografia misionară favorită. Ea începe cu credincioșia în lucrurile mici din viața ta – lucrurile mărunte pe care Domnul nostru găsește deseori plăcere să le folosească în căi uriașe. Când

⁵ Samuel Zwemer, *The Unoccupied Mission Fields of Africa and Asia* (Marshall Brothers Ltd., London: 1911), 221-22.

noi îmbrățișăm chemarea de a fi ucenicii Lui și de a ne implica în facerea de ucenici din toate popoarele, descoperim bucuria de a trăi în felul în care a trăit Mântuitorul nostru, ca un rob bun și credincios al altora. Fie ca Dumnezeu să găsească plăcere să folosească eforturile noastre spre binele nostru și spre slava Lui pentru toate popoarele!

IX 9Semne

Zidind biserici sănătoase

ESTE SĂNĂTOASĂ BISERICA TA?

9Marks există pentru echiparea liderilor bisericii cu o viziune biblică și cu resurse practice pentru ilustrarea gloriei lui Dumnezeu înaintea popoarelor, prin biserici sănătoase.

În acest scop, vrem să ajutăm bisericile să crească în practicarea a nouă semne ale sănătății, semne care sunt adesea ignorate:

1. Predicarea expositivă
2. Învățătura Evangheliei
3. O înțelegere biblică a convertirii și evanghelizării
4. Membralitatea biblică în biserică
5. Disciplina biblică a bisericii
6. O preocupare biblică pentru ucenicizare și creștere spirituală
7. Conducerea biblică a bisericii
8. O înțelegere biblică a practicii rugăciunii
9. O înțelegere biblică a practicii misiunii.

La 9Marks, noi scriem articole, cărți, recenzii și o revistă online. Organizăm conferințe, înregistrăm și difuzăm interviuri și producem alte resurse pentru echiparea bisericilor ca să ilustreze slava lui Dumnezeu.

Vizitează pagina noastră de internet unde poți găsi resurse în peste 40 de limbi de pe glob și abonează-te la revista noastră distribuită gratuit online. Lista complete a tuturor paginilor noastre de internet în alte limbi este următoarea: 9marks.org/about/international-efforts/.

ro.9marks.org

MAGNA GRATIA

Noi vestim Evanghelia harului

Asociația MAGNA GRATIA este o organizație non-profit care își concentrează eforturile pe proclamarea Evangheliei prin literatură consecventă doctrinar, prin evanghelizare și echiparea bisericilor evanghelice de limba română.

Dacă ai fost binecuvântat citind această carte, poți ajuta la binecuvântarea altui credincios, prin unul sau mai multe lucruri, astfel:

1) *Recomandă mai departe această carte!*

2) *Vizitează paginile noastre de internet la magnagratia.org și află mai mult despre lucrarea noastră, și citește GRATUIT cele peste 250 de cărți ale unora dintre cei mai buni autori creștini din istorie.*

3) *Rămâi conectat la noutățile MAGNA GRATIA vizitând pagina noastră de Facebook la facebook.com/MagnaGratiaRomania și abonându-te pe website, așa încât să fi anunțat când publicăm resurse noi.*

4) *Spune-le și altora despre lucrarea noastră.*

5) *Roagă-te pentru noi.*

6) *Donează și ajută-ne să mergem mai departe cu această lucrare. Donațiile se pot face online, magnagratia.org/donatii.html*

Pentru orice alte informații, scrie-ne la contact@magnagratia.org.

Mulțumim!